

Dinizuli

Troppen skulle igen i år af sted på Dinizuli. Sidste år var vi kun 3 afsted, men i år så det ud til at vi kunne komme 4 af sted - ja faktisk var der på et tidspunkt to spejdere fra en anden trop der gerne ville med os, så vi var helt oppe på 6 spejdere. Men ak og ve - nogle blev syge og andre fik kolde fødder, så det endte med at kun Jacala og Farao var tilbage - desværre skal man minimum være 3 for at deltage på Dinizuli. Men de to tapre storspejdere ville af sted, og heldigvis ville skæbnen det således at to andre spejdere, fra endnu en anden gruppe, var havnet i samme situation som dem. Så de slog pjalterne sammen og drog ud på den farefulde færd, som Dinizuli nu engang er.

Dinizuli er et løb for storspejdere i alderen 12-16 år. Det er blevet afholdt hvert eneste år i over 60 år, så det er et løb med mange traditioner, og en lang historie bag sig. Løbet består af 5 discipliner hvoraf den første er en tilmeldingsopgave, der laves hjemmefra og afleveres ved løbets start. Selve løbet varer ca. 24 timer, og søvn skal man ikke regne med at få meget af. Det er ikke for ingenting at løbet også kaldes "Årets barske".

Foropgaven

I år var 105 storspejdere, fordelt på i alt 22 patruljer draget af sted til Nordsjælland for at konkurrere på Dinizuli. Løbets anden disciplin, som starter straks efter velkomsten, er et orienteringsløb, hvor det gældes om at være god til det med kort og kompas. Derefter har man lidt tid til at hvile sig, og spise aftensmad, inden det rigtig går løs på den største af disciplinerne: Opgaveløbet. På opgaveløbet har man 8 timer til at nå igennem 8 poster som ligger spredt ud på en ca. 15 kilometer lang rute, der går over land, gennem skov og af og til helt ned til vandet (ja nogen gik sågar i vandet ved et uheld, men de blev kørt til skolen hvor vi overnattede, så de kunne skifte tøj, og så bragt tilbage igen så de kunne fortsætte på løbet).

På hver post er der en stor opgave, som man har begrænset tid til at udføre. Der er f.eks. en forhindringsbane man skal igennem med tovbroer, rebstiger, stejle skrænter, etc. Der er en kodepost hvor patruljen deles i to og så skal den ene halvdel sende en kode til den anden halvdel. I år skulle koden sendes med en panfløjte lavet af gulerødder, og ja, spejderne skulle selv lave panfløjten før end du kunne sende koden. På en tredje post skulle spejderne lugte, føle og smage sig igennem alt mulig mad - der var blæksprutter, rå torskerogn (til at føle på), kartoffelmel og alskens andre ting som er svært at gætte når man har sit tørklæde bundet for øjnene. Der var også en post hvor de skulle slukke et lys ved at kaste havregrød efter det - det er så godt som umuligt at ramme noget ved at kaste havregrød efter det, skal jeg lige hilse og

sige - det klistre. Det er tit traditionelle spejderfærdigheder der testes, men på meget utraditionel vis.

Den sidste post på opgaveløbet er altid den samme. Her møder spejderne Kong Dini. Men hvis du vil vide hvad der sker på denne post, så er du nødt til selv at deltage. Eller måske kan du få en af storspejderne til at fortælle det, men det er faktisk hemmeligt. Den fjerde disciplin på Dinizuli er den gennemgående opgave. Denne opgave skal udføres imens man er på opgaveløbet, og resultatet skal afleveres på den sidste post.

I år fik man ved løbets start udleveret ingredienser til at lave en forårsrulle.

Spejderne havde selv medbragt et trangia, og de skulle så aflevere en færdiglavet forårsrulle til en maddommer på den sidste post. Det var langt fra alle det lykkedes for, men måske ca. halvdelen.

Dinizuli er ikke nemt. Den sidste disciplin er den som de færreste patruljer gennemfører. Forestil dig at du og din patrulje har løbet orienteringsløb, kæmpet dig igennem 15 kilometer skovvej, gennemført 8 forskellige store poster med svære opgaver - flere af opgaverne har du aldrig prøvet før, og samtidig har du også lige kokkereret en forårsrulle. Klokken er nu 2 om natten, og du tror du skal hjem og sove. Men ak. Du står ude midt i en stor mørk skov, og der er langt hjem til din sovepose. Så har nogen tænkt: det ville jo være kedeligt hvis ikke der var noget at lave på vejen hjem. Derfor bliver dig og din patrulje sendt på nat-orienteringsløb.

Hvis du tror det med kort og kompas er svært om dagen, så skulle du prøve om natten. Men alle patruljer finder dog hjem. Og når de kommer hjem er der varm suppe med flutes, og de skal ikke ud og sove i et koldt telt, men kan krybe i soveposen i en dejlig varm gymnastiksal.

Få timer senere er det morgen, der skal pakkes sammen, og så er der præmieoverrækkelse. Hvem mon har vundet i år? Hvilken plads kom vi selv på? Jacala, Farao og deres to nye spejdervenner klarede sig fantastisk, skal jeg lige hilse og sige. Ingen af dem har været med på Dinizuli før, og ud af 22 patruljer blev de nummer 8! Det er rigtig godt gået!

Søndag formiddag lidt over 10 er det hele overstået, og alle skal hjem, efter et hårdt men sjovt spejderløb. Det fleste skal nok have sig en lang lur, se film og drikke varm kakao - det er i hvert fald anbefalingen herfra.

Dini-hilsen
/Anders

Gulerodsfløjten laves